

"אמר רב: מפני מה נענש שאול — מפני שמחל על כבודו, שנאמר: "ובני בליעל אמרו מה יושיענו זה ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש", וכתוב: "ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד וגו'". כאן אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוּצדק: כל תלמיד חכם

כ"ג א

אשאינו נוקם ונוטר כנחש — אינו תלמיד חכם. והכתיב: "לא תקום ולא תטור" — ההוא, בממון הוא דכתיב, דתנא: איזו היא נקימה ואיזו היא נטירה? נקימה — אמר לו: השאילני מגלך, אמר לו: לאו. למחר אמר לו הוא: השאילני קרדומך, אמר לו: איני משאילך, כדרך שלא השאלתני — זו היא נקימה. בואיזו היא נטירה? אמר לו: השאילני קרדומך, אמר לו: לא. למחר אמר לו: השאילני חלוקך! אמר לו: הילך, איני כמותך שלא השאלתני. זו היא נטירה. גוצערא דגופא לא? והא תנא: הנעלבין ואינן עולבין, שומעין חרפתן ואינן משיבין, עושין מאהבה ושמחין ב'סורין, עליהן הכתוב אומר: "ואוהבו כצאת השמש בגבורתו!" דלעולם דנקיט ליה בליביה. והאמר רבא: כל המעביר על מדותיו — מעבירין לו על כל פשעיו! דמפייסו ליה ומפייסו. הוּמָה הן מוציאין —

כתובות 10:

בושתה ופגמה מתקיף לה רבא בר רב חנן אלא מעתה בייש סוסתו של חבירו הכי נמי דבעי למיתן ליה בושת וסוס בר בושת הוא אלא רקק בבגדו של חבירו הכי נמי דבעי למיתן ליה בושת

וכי תימא הכי נמי והתנן רקק והגיע בו הרוק ופרע ראש האשה והעביר טליתו ממנו חייב ליתן לו ארבע מאות זוז ואמר רב פפא לא שנו אלא בו אבל בבגדו פטור בבגדו לית ליה זילותא אשתו אית לה זילותא

אמר ליה רבינא לרב אשי אלא מעתה בייש עני בן טובים דאית להו זילותא לכולהו בני משפחה הכי נמי דבעי למיתן להו בושת לכל בני משפחה אמר ליה התם לאו גופייהו הכא אשתו גופיה היא